

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Karlovac

Kž-306/2018-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Karlovcu u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Perkovića, predsjednika vijeća, te Sande Janković i Željka Udiera, članova vijeća, uz sudjelovanje Anamarije Milovac, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Matije Mikulića, zbog kaznenog djela iz članka 205. stavak 1. Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 - ispravak i 101/17, 118/18 - dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi okrivljenika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Sisku od 23. listopada 2018., broj K-204/2017-20, u sjednici vijeća održanoj 5. srpnja 2019.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se žalba okrivljenika Matije Mikulića, a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti, preinačuje se prvostupanjska presuda te se:

na temelju članka 452. točka 5. Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 – dalje u tekstu: ZKP/08), protiv

okrivljenika Matije Mikulića (osobnim podacima kao u prvostupanjskoj presudi)

O D B I J A O P T U Ź B A

da bi:

22. veljače 2013. u jutarnjim satima, oko 07,00 sati, u Hrvatskoj Dubici, ulici Braće Pilakovića 10, u dvorištu svoje obiteljske kuće, bez povoda, iz lovačke puške marke "Češka zbrojevka" call. 12 mm ispalio jedno punjenje olovne sačme pogodivši u predjelu lopatice i stražnjeg dijela prsnog koša i vrata psa pekinezera, zvanog Srećko, vlasništvo Josipa Josipovića, uslijed čega je pas uginuo,

dakle, usmrtio životinju bez opravdanog razloga,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv okoliša - ubijanjem ili mučenjem životinja - opisano i kažnjivo po članku 205. stavku 1. KZ/11.

Na temelju članka 149. stavak 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1.-5. ZKP/08, te nužni izdaci okrivljenika i nužni izdaci i nagrada njegovog branitelja, padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Općinskog suda u Sisku, u ponovljenom postupku, okrivljenik Matija Mikulić proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv okoliša - ubijanjem ili mučenjem životinja - opisano i kažnjivo po članku 205. stavku 1. KZ/11 te je na temelju istog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci, te mu je zatim uz primjenu članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako okrivljenik u vremenu provjeravanja od dvije godine, od pravomoćnosti presude, ne počini novo kazneno djelo.

Pobijanom presudom, na temelju članka 148. u vezi članka 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08 okrivljenik je dužan platiti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 15.630,00 kn.

Na temelju članka 158 stavak 2. ZKP/08 oštećenik Josip Josipović, sa postavljenim imovinsko pravnim zahtjevom u iznosu od 100.000,00 kn, upućen je na posebnu parnicu.

Protiv te presude žalbu je podnio okrivljenik putem branitelja Željka Stankovića, odvjetnika u Sisku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači, okrivljenika oslobodi od optužbe, podredno da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP/08 spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu nakon čega je vraćen na daljnje postupanje.

Žalba je osnovana.

Iz sadržaja žalbe, između ostalog, proizlazi da je prvostupanjski sud povrijedio materijalno pravo proglašivši okrivljenika u ponovljenom postupku krivim za predmetno kazneno djelo, budući je presudom Prekršajnog suda u Sisku od 26. siječnja 2017., poslovni broj Pp J-1169/16 okrivljenik Matija Mikulić za isti događaj oslobođen od optužbe. Navedena presuda preinačena je presudom Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 8. lipnja 2018, poslovni broj Jž-444/17 na način da je optužba odbijena. Stoga je, prema žalbenim navodima povrijeđeno načelo "ne bis in idem", posebno u pogledu dvostrukog postupanja prema žalitelju.

Na temelju ove pravne situacije žalitelj se poziva na primjenu načela "ne bis in idem" smatrajući da se ovdje radi o dvostrukosti sudovanja u kaznenom i prekršajnom postupku, iako se radi o činjenično istom supstratu, o kojem je odlučeno u prekršajnom, pa zatim i u kaznenom postupku na bitno različit način. Slijedom toga, žalbenim navodima poziva se na presudu Europskog suda za ljudska prava "Maresti protiv Hrvatske" zahtjev broj 55759/07 od 25. lipnja 2009. godine.

Žalbene tvrdnje potvrđuju dvije oslobađajuće presude, Općinskog suda u Sisku od 7. ožujka 2016. broj K-23/14 (list 92 spisa), presuda Prekršajnog suda u Sisku od 26. siječnja 2017. broj PpJ-1169/16 i prethodno označena presuda Visokog prekršajnog suda.

Usporedbom činjeničnog opisa presude Prekršajnog suda u Sisku od 26. siječnja 2017., broj Pp J-1169/16 i činjeničnih opisa dviju presuda Općinskog suda u Sisku proizlazi da se radi o činjenično i vremenski potpuno identičnom inkriminiranom događaju od 22. veljače 2013., koji je podudaran prostorno i vremenski ali i u pogledu radnje izvršenja

prekršaja, odnosno kaznenog djela (inkriminirano je jedno ispaljenje jednog punjenja olovne sačme iz puške koju je legalno posjedovao). Oslobođajućom presudom u prekršajnom postupku (broj Pp J-1169/16) za navedenu inkriminaciju okrivljenik je oslobođen od optužbe čime je odlučeno o meritumu. U vezi potpuno identičnog događaja istovremeno se vodio i kazneni postupak, koji je u prvom postupku rezultirao istovrsnom odlukom o meritumu (oslobođajućom), a koja je promijenjena u ponovljenom postupku, u kojem je na bitno drugačiji način odlučeno o meritumu odnosno okrivljenik je proglašen krivim.

Prihvaćajući žalbenu argumentaciju, ovaj drugostupanjski sud prvenstveno se rukovodio usporedbom činjeničnih opisa i prirodom inkriminirane radnje koja je predmet prekršaja i kaznenog djela koje se okrivljeniku stavljalo na teret u prekršajnom, odnosno kaznenom postupku. Usporedbom tih činjeničnih opisa jasno je vidljivo da se radi o vremenski i prostorno istom događaju, pri čemu se žalitelju u oba postupka inkriminira poduzimanje samo jedne radnje, a oba postupka pokrenuta su na temelju istih dokaza pa je za istu radnju okrivljenik faktično suđen, odnosno oslobođen od optužbe dva puta, od čega jednom pravomoćno u prekršajnom postupku. U ovom slučaju sud je tri puta odlučivao o meritumu stvari, pri čemu je prekršajni postupak pravomoćno završen prije kaznenog postupka, neovisno o činjenici da je donesena procesna odluka kojom se konstatira zastara, pa je donošenjem presude u ponovljenom kaznenom postupku povrijeđeno načelo "ne bis in idem".

Stoga je u pravu okrivljenik kada presudu pobija zbog povrede kaznenog zakona, a ispitujući pobijanu presudu u smislu članka. 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08 i ovaj sud drugog stupnja, po službenoj dužnosti utvrdio je da je povrijeđen kazneni zakon na štetu okrivljenika pa je sukladno svemu navedenom trebalo preinačiti prvostupanjsku presudu i odbiti optužbu protiv okrivljenika.

S obzirom da je ovom presudom optužba odbijena, odlučeno je da troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1.-5. ZKP/08, nužni izdaci okrivljenika te nužni izdaci i nagrada njegovog branitelja, padaju na teret proračunskih sredstava.

U Karlovcu 5. srpnja 2019.

ZAPISNIČAR:
Anamarija Milovac, v.r.

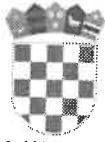
PREDSJEDNIK VIJEĆA:
Ivan Perković, v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Nada Bedeniković

N.
Vrati spis Općinskom sudu u Sisku sa 5 primjeraka presude
Dostavi ŽDO-Klc. na KŽ-DO-4/2019
U Klc., 5. srpnja 2019.
Sutkinja:

Sjednica 3. srpnja 2019.
Predsjednik: Ivan Perkočić
Članovi: Sandra Lanković
Zeljko Čučer

	DATUM		POTPISI	
Primljeno	8.7.2019.			
Prepisano	8.7.2019.			
Uspoređeno				
Otpremljeno				

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Karlovac

Kž-246/2018-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Karlovcu, u vijeću sastavljenom od sudaca Elme Kaleb Mamić, predsjednice vijeća te Mladena Kosijera i Leona Kovačića, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Magdalene Bačić, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Martina Jovanovca, zbog kaznenog djela iz članka 205. stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 143/12., 56/15., 61/15. i 101/17.- dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženog, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Vukovaru broj K-179/2018 od 20. rujna 2018., u sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2019.,

riješio je

I. U povodu žalbe optuženog Martina Jovanovca, a po službenoj dužnosti ukida se pobijana presuda i predmet upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

II. Usljed odluke pod I., žalba optuženog Martina Jovanovca je bespredmetna.

Obrazloženje

Pobijanom presudom optuženi Martin Jovanovac proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv okoliša, ubijanjem ili mučenjem životinja iz članka 205. stavka 1. KZ/11. te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci, time da mu je na temelju članka 56. KZ/11. izrečena uvjetna osuda, tako da se kazna zatvora neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od jedne godine ne počini novo kazneno djelo.

Na temelju članka 79. KZ/11. od optuženog Martina Jovanovca se oduzima puška s užlijebljenim crijevima marke „Fegyvergyar“- Budapest, call 5,6 mm (22 long rifle) serijskog broja 16636, 1 komad streljiva call 5,66 sa oznakom na dnu „SB“, puška s užlijebljenim cijevima IŽ-Baikal IZH 18 MH, 30-06, Springfield, serijskog broja 031808009 pušku s glatkim cijevima, CZ LPM75 (DB-HMLS), 12 (12/70) serijskog broja 14535, oružani list za držanje i nošenje oružja serijskog broja 00345305 na ime Martin Jovanovac i oružani list za držanje i nošenje oružja serijskog broja 00345304 na ime Martin Jovanovac.

Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17.- dalje: ZKP/08). optuženom je naloženo podmiriti troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP/08. u paušalnom iznosu od 1.000,00 kuna.

Protiv te presude žalbu je pravovremeno podnio optuženi po branitelju Krunoslavu Glokoviću, odvjetniku u Županji. Žali se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i troškovima kaznenog postupka. Predlaže da se pobijana presuda preinači na način da se donese presuda kojom se odbija optužba, podredno da se optuženi oslobodi od optužbe.

U odgovoru na žalbu državni odvjetnik predlaže žalbu optuženog odbiti kao neosnovanu.

U povodu žalbe optuženog Martina Jovanovca, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti na temelju odredbe članka 476. stavku 1. ZKP/08., ovaj drugostupanjski sud utvrdio je da je tijekom prvostupanjskog postupka i prilikom donošenja pobijane presude počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08. Naime, izreka pobijane presude je nerazumljiva, nejasna i proturječna sama sebi i razlozima presude.

Ovaj sud kao drugostupanjski ocjenjuje povodom izjavljene žalbe, a po službenoj dužnosti da iz izreke pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, nakon što je zaključio raspravu 20. rujna 2018. optuženog Martina Jovanovca proglasio krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv okoliša, ubijanjem ili mučenjem životinja iz članka 205. stavka 1. KZ/11. i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci, time da je mu na temelju članka 56. KZ/11. izrekao uvjetnu osudu, tako da se kazna zatvora neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od jedne godine ne počini novo kazneno djelo.

Naime, prvostupanjski sud je bio dužan nakon provedenog dokaznog postupka i zaključene rasprave, na temelju članka 544. stavka 1. ZKP/08. staviti izvan snage kazneni nalog izdan presudom Općinskog suda u Vukovaru broj K-179/2018 od 10. travnja 2018.

Izostavljanjem tog dijela u izreci pobijane presude protivno odredbi članka 544. stavka 1. ZKP/08. i nadalje egzistira nepravomoćna prijašnja presuda kojom je izdan kazneni nalog u odnosu na koju je pravodobno optuženi podnio prigovor, slijedom čega je nakon potvrđivanja optužnice vođena rasprava u ovom kaznenom postupku i proveden dokazni postupak.

Budući ni obrazloženje pobijane presude ne sadržava objašnjenje u ovom dijelu, uistinu je nerazumljivo te ostaje nejasno zašto je prvostupanjski sud uopće održao raspravu u kojoj je proveo dokazni postupak, optuženoga proglasio krivim i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci, te mu na temelju članka 56. KZ/11. izrekao uvjetnu osudu, tako da se kazna neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od jedne godine ne počini novo kazneno djelo jer zbog takvog postupanja prvostupanjskog suda, proizlazi da i nadalje egzistira prijašnja nepravomoćna presuda kojom je također optuženi zbog istog djela osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca, time da mu je izrečena na temelju članka 56. KZ/11. uvjetna osuda tako da se kazna na koju je optuženi osuđen neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od jedne godine ne počini novo kazneno djelo.

Na taj način izreka presude je nerazumljiva i nejasna, proturječna sama sebi i razlozima presude.

Slijedom iznijetoga, zbog počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka, trebalo je ukinuti pobijanu presudu i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Prvostupanjski sud će u ponovljenom postupku otkloniti povredu ukazanu ovim rješenjem, nakon čega će objektivno provjeriti obranu optuženika poštujući pri tome načelo kontradiktornosti, neposrednosti i konfrontacije prava kaznenog postupka te će zatim vrednovati te ponovno provesti i druge dokaze u pravcu preciznog utvrđenja svih relevantnih okolnosti vezanih za biće djela koje se optuženom stavlja na teret.

Radi utvrđenja prethodno ukazanih odlučnih činjenica da bi se utvrdilo da li je optuženi svojim postupanjem počinio subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela, prvostupanjski sud će nakon savjesne i sveobuhvatne analize i ocjene vjerodostojnosti i objektivne prihvatljivosti provedenih dokaza u korelaciji s obranom optuženog, donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku koju će dostatno obrazložiti.

Usljed ove odluke, žalba optuženog Martina Jovanovca je bespredmetna.

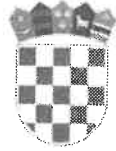
Slijedom iznesenog, na temelju članka 483. stavka 1. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Karlovcu 11. ožujka 2019.

ZAPISNIČARKA:
Viša sudska savjetnica
Magdalena Bačić, v.r.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:
Elma Kaleb Mamić, v.r.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik
Nada Bedeniković

REPUBLIKA HRVATSKA
 ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU
 KARLOVAC

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Karlovcu, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Perkovića kao predsjednika vijeća, Mladena Kosijera i Ante Ujevića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Magdalene Bačić, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Matije Mikulića, zbog kaznenog djela iz članka 205. stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – dalje u tekstu: KZ/11) odlučujući o žalbi Općinskog državnog odvjetništva u Sisku podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Sisku broj K-23/2014 od 7. ožujka 2016., u sjednici vijeća održanoj 24. travnja 2017.

r i j e š i o j e

Prihvaća se žalba Općinskog državnog odvjetništva u Sisku kao osnovana te se njezinim prihvaćanjem i po službenoj dužnosti, ukida prvostupanjska presuda i predmet upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku pred izmijenjeno vijeće.

Obrazloženje

Pobijanom presudom na temelju članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14. – dalje u tekstu: ZKP/08) stavljen je izvan snage kazneni nalog Općinskog suda u Sisku broj K-14372014 od 14. srpnja 2014. te je optuženi Matija Mikulić na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08 oslobođen od optužbe da bi počinio kazneno djelo protiv okoliša, ubijanjem ili mučenjem životinja iz članka 205. stavka 1. KZ/11.

Na temelju članka 149. stavka 1. KZ/11 troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je pravovremeno podnijelo Općinsko državno odvjetništvo u Sisku. Žali se zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

U odgovoru na žalbu optuženi predlaže da se žalba Općinskog državnog odvjetništva u Sisku odbije kao neosnovana.

Na temelju članka 474. stavka 1. ZKP/08 spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Karlovcu.

Sjednica vijeća održana je u odsutnosti stranaka, jer iako su optuženik i njegov branitelj zahtijevali da budu obaviješteni o sjednici, kako u skladu s člankom 475. stavka 3. ZKP/08 u ovom postupku nije donesena osuđujuća prvostupanjska presuda sa izrečenom kaznom zatvora te predsjednik vijeća, odnosno vijeće drugostupanjskog suda nije smatralo da bi prisutnost stranaka bila korisna za razjašnjenje stvari, to o sjednici vijeća nisu obaviještene stranke.

Žalba Općinskog državnog odvjetništva u Sisku je osnovana.

U pravu je žalitelj kad tvrdi da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08 s tim da je isto utvrđeno i ispitivanjem pobijane presude po službenoj dužnosti, a povodom podnesene žalbe, na temelju članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08. Naime, izreka presude je nerazumljiva i proturječna sama sebi i razlozima presude, a u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a oni koji su navedeni su nejasni i u znatnoj mjeri proturječni.

Ovaj sud kao drugostupanjski ocjenjuje, da iz izreke pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud optuženoga oslobađa od optužbe iz osnove sadržane u članku 453. točke 3. ZKP/08 jer da prvostupanjski sud: „...nije našao dovoljno dokaza za zaključak da bi optuženik bez povoda ispalio jedno punjenje olovne sačme s ciljem da ubije oštećenikog psa, a da bi bilo počinjeno utuženo kazneno djelo potrebna je namjera da se pas usmrti bez opravdanog razloga, što bi podrazumijevalo čisto izživljavanje na životinji za što u ovom slučaju nema dovoljno dokaza.“ (obrazloženje presude, list 9 spisa, 2. odlomak).

Dakle, prvostupanjski sud izrekom pobijane presude optuženoga oslobađa od optužbe iz osnove sadržane u članku 453. točke 3. ZKP/08, dok istovremeno prvostupanjski sud na strani devetoj, drugi odlomak obrazloženja pobijane presude daje razloge koji se odnose na oslobođenje od optužbe iz osnove sadržane u članku 453. točke 2. ZKP/08 jer obrazlaže nedostatak sadržaja namjere, čime je po ocjeni ovog suda kao drugostupanjskog izreka u proturječju s razlozima, a i između razloga postoji znatno proturječje.

Za ukazati je prvostupanjskom sudu da se optuženik može osloboditi od optužbe samo po jednoj zakonskoj osnovi i kada je već smatrao da ga treba osloboditi od optužbe po osnovi iz članka 453. točke 3. ZKP/08 tada je neprihvatljivo obrazlagati oslobođenje po drugoj osnovi tj. kakvo bi bilo utvrđenje prvostupanjskog suda da nema razloga za oslobođenje za oslobođenje po točki 3. citirane zakonske odredbe.

Nadalje, ovaj drugostupanjski sud nalazi osnovanim žalbenu tvrdnju žalitelja da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka i time što u pobijanoj presudi, a prilikom ocjene izvedenih dokaza, uopće ne navodi kao utvrđenu činjenicu na kojem je točno mjestu pogođen pas oštećenika, a koja činjenica je, između ostaloga izrijekom konstatirana u zapisniku o očevidu (listovi 5-7 spisa), nalazu i mišljenju sudskog vještaka za oružje i balistiku, kao i nalazu i mišljenju vještačenja provedenog po Veterinarskom fakultetu

listovi 8 i 9 spisa). Iz obrazloženja pobijane odluke prvostupanjskog suda nije vidljivo koje je konkretno nesporne činjenice taj sud utvrdio te koje je sporne činjenice i iz kojih razloga uzeo kao dokazane ili nedokazane. Naime, iz rezultata provedenog dokaznog postupka tijekom prvostupanjskog postupka, posebno zapisnika o očevidu provedenog po policijskim službenicima Robertu Ramušćaku i Alienu Marinoviću te veterinaru Tomislavu Popoviću, ispitanih i u svojstvu svjedoka, dakle pod upozorenjem sukladno članku 288. stavka 3. ZKP/08 na temelju kojih je kao nesporno i po ocjeni ovog suda kao drugostupanjskog utvrđeno točno mjesto usmrćenja oštećenikova psa te da nisu utvrđeni nikakvi tragovi koji bi upućivali da bi bili prisutni i neki drugi psi (čopor pasa), osim tragova usmrćenog i to izuzetno malog psa, pasmine pekinezera, dakle iako nisu utvrđeni neposrednim opažanjem tragovi pasa niti tragovi ovaca, kao što nisu zabilježeni niti tragovi krvi koji bi upućivali da su ovce bile napadnute, ranjene, a pogotovo ne i ubijene (što je optuženi iskazivao u svojoj obrani) kojoj prvostupanjski sud bez i jednog materijalnog dokaza u korelaciji sa obrazloženjem kakvo je dao: „ali postoji mogućnost na koju ukazuje optuženik a to je da je oštećenik na drugom mjestu našao psa, ali ga je stavio na mjesto na kojem je kasnije kada je došla policija vršen očevid.“, „...“, „Tragove krvi ovce koja je vučena...nisu vidjeli djelatnici policije Alien Marinović i Robert Ramušćak“(obrazloženje presude, list 9 spisa, 1. odlomak), nekritički poklanja vjeru optuženika olako ju prihvaćajući. Stoga, po stajalištu ovog suda, razlozi dani u pobijanoj presudi glede odlučnih činjenica u cijelosti nisu jasni te su u znatnoj mjeri proturječni.

Žalitelj pravilno ističe da prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 51. stavka 8. Zakona o lovstvu izvodi pogrešan zaključak o odlučnoj činjenici da bi lovoovlašteniku na temelju pojma iz te zakonske odredbe „izlučiti“, odnosno „ukloniti“ pripadalo pravo ubijanja štetočina jer da se u konkretnom slučaju oštećenikov pas ima smatrati psom lutalicom. Pojam „izlučivanje“, odnosno „uklanjanje“ po ocjeni ovog suda kao drugostupanjskog niti u kojem slučaju ne znači „ubijanje“. Također, ovaj sud ukazuje da se odmah ne može donositi zaključak da bi psi primijećeni i zatečeni bez pratnje, nužno bili ničiji ili svjesno napušteni, odnosno ostavljeni psi, tzv. psi lutalice jer uvijek postoje i slijedeće mogućnosti, da se radi o izgubljenom psu koji je vlasniku, skrbniku pobjegao pod njegovim nadzorom, ali bez njegove volje, za kojim vlasnik, skrbnik traga te da se radi o odlutalom psu koji je također vlasniku, skrbniku pobjegao, o čemu vlasnik, skrbnik još nema takvih saznanja i za njim još ne traga.

Dakle, obrazloženje pobijane presude u cijelosti je protivno odredbi članka 459. stavka 5. ZKP/08 kojom je propisano da je sud dužan u obrazloženju izložiti nesporne činjenice te izložiti iz kojih je razloga sporne činjenice našao dokazanima ili nedokazanima, dajući pri tome ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, zbog kojih razloga nije prihvatio pojedine prijedloge stranaka, zbog kojih je razloga odlučio ne ispitati neposredno svjedoka ili vještaka čiji je iskaz ili pisani nalaz pročitao, kojim se razlozima vodio pri rješavanju pravnih pitanja, a osobito pri utvrđivanju postoji li kazneno djelo i krivnja optuženoga i pri primjeni određenih odredaba kaznenog zakona na optuženika i njegovo djelo.

S obzirom na navedene nedostatke prvostupanjske presude, ona nije podobna za ispitivanje u suštini, jer je upitna pravilnost i potpunost utvrđenja činjeničnog stanja relevantnog za odlučivanje o kaznenopravnoj odgovornosti optuženika za kazneno djelo iz članka 205. stavka 1. KZ/11, pa je zbog počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka trebalo pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

Kazneno djelo iz članka 205. stavka 1. KZ/11 može se počiniti samo s namjerom (izravnom ili neizravnom).

Pri rješavanju pravnog pitanja – predstavlja li konkretno pucanje u psa, izrazito male pasmine pekinezera protupravnu radnju i to na način kako je utvrđeno na temelju rezultata provedenih vještačenja na udaljenosti do dvadeset metara, upravo u smjeru tog psa koji se u trenutku pucanja nalazio na udaljenosti 30 metara od mjesta obitavanja ovaca, koji s toga u trenutku pucanja nije predstavljao nikakvu opasnost za bilo koga, dakle ni za ljude niti za životinje, odnosno ovce koje optuženi spominje, prvostupanjski sud treba voditi računa je li takovo ponašanje sukladno humanim, moralnim i etičkim načelima, lovačkim običajima te naposljetku propisima, Pravilniku o načinu uporabe lovačkog oružja i naboja, Zakona o lovstvu, Zakonu o zaštiti životinja i Povelji UN-a o zaštiti životinja.

Pri tome, po ocjeni ovog suda kao drugostupanjskog, okolnost s koje je točno udaljenosti optuženi pucao u psa, tj. je li to učinio s udaljenosti od 20 metara ili iz manje udaljenosti i nije od odlučne važnosti jer nije uopće sporno i to optuženi niti ne poriče, da je on pucao u pravcu psa i da ga je pogodio.

Međutim, ukazuje se prvostupanjskom sudu u ponovljenom postupku sve te okolnosti imati u vidu, a u korelaciji sa činjenicom da je optuženi dugogodišnji iskusen lovac pri odlučivanju da li je takvim svojim ponašanjem optuženi postupao isključivo usmrtiti psa bez opravdanog razloga.

Za ukazati je prvostupanjskom sudu da se u ovom predmetnom kaznenom postupku ne odlučuje o eventualnoj prekršajnoj odgovornosti vlasnika uginulog psa, oštećenika Josipa Josipovića koji je pustio psa u svojem vlasništvu da se slobodno kreće bez nadzora, već upravo o kaznenoj odgovornosti optuženika koji se tereti da je psa usmrtio bez opravdanog razloga.

Prvostupanjski sud treba uzeti u obzir činjenice da je predmetni pas, izrazito male pasmine, pekinezera, kritične zgrade bio bez nadzora, s naglaskom da se u vrijeme usmrćenja pas nije nalazio blizu mjesta obitavanja ovaca, već je bio udaljen od njihove nastambe najmanje 30 metara, da optuženik prije usmrćenja nije reagirao na način da je pucao u zrak, da ranije nije predmetnog psa prijavio nadležnim institucijama radi rješavanja problema pasa lualica (na koje probleme upire u svojoj obrani) i suzbijanja štetnika, kao da u kritičnom trenutku nije kontaktirao odgovarajuće službe i institucije, odnosno da nije poduzeo nikakve druge aktivnosti radi rješavanja takvih problema.

Dakle, ukoliko prvostupanjski sud utvrdi da je optuženik pucao prema psu radi usmrćenja, treba utvrditi predstavlja li ta individualna procjena i vlastito nahodjenje, postupak koji je u suprotnosti s propisima, običajima i načelima. Treba utvrditi je li optuženik uporabio lovačko oružje i naboj suprotno pravilu da se oni mogu rabiti ako njihova uporaba ne ugrožava sigurnost ljudi ili imovine. Prilikom tumačenja propisa, prvostupanjski sud svakako mora obratiti pažnju na već ukazanu terminologiju. Posebno pitanje koje je odlučno u ovom postupku, je li pojam „uklanjanje životinja“ ili „izlučivanje životinja“ istovjetan ubijanju, odnosno usmrćenju, ili hvatanju i zbrinjavanju, a pojam „nadzor nad psom“, istovjetan vođenju psa na uzici ili povodcu, ili se može raditi o pratnji psa, o situaciji kad pas pobjegne skrbniku te on za njim traga, ili pas odluta, a skrbnik trenutno i nema o tome saznanja.

U ponovljenom postupku, prvostupanjski sud će ponovno ispitati optuženika, objektivno provjeriti obranu optuženika i zatim vrednovati te ponovno provesti i druge dokaze te ih ocijeniti u kontekstu obrane optuženika pojedinačno i ukupnosti u pravcu preciznog utvrđenja svih relevantnih okolnosti vezanih za biće kaznenog djela koje se optuženiku stavlja na teret.

Radi utvrđenja prethodno ukazanih odlučnih činjenica da bi se utvrdilo da li je optuženi svojim postupanjem počinio subjektivna i objektivna obilježja utuženog kaznenog djela, prvostupanjski sud će nakon savjesne i sveobuhvatne analize i ocjene vjerodostojnosti i objektivne prihvatljivosti provedenih dokaza u korelaciji s obranom optuženog donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku, koju će dostatno obrazložiti.

Pri tome, ovaj sud je našao shodnim vratiti predmet pred izmijenjeno vijeće, jer je iz dosadašnjeg postupka i donesene prvostupanjske presude vidljivo da je predsjednik vijeća koji je sudio kao sudac pojedinac, već zauzeo stav koji bi teško izmijenio.

Budući je žalitelj s uspjehom doveo u pitanje ispravnost utvrđenog činjeničnog stanja, to je žalbu trebalo prihvatiti i na temelju članka 483. stavka 1. ZKP/08 riješiti kao u izreci.

U Karlovcu, 24. travnja 2017.

ZAPISNIČARKA:
Viša sudska savjetnica
Magdalena Bačić, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:
Ivan Perković, v.r.